

Скота І. В.

студент групи СП-43,

НТУУ «КПІ»

Науковий керівник: Пряміцин В. Ю.,

викладач НТУУ «КПІ»

Досвід інтерактивної освіти в зарубіжних країнах

Основною причиною чому я вибрав тему " Досвід інтерактивної освіти в зарубіжних країнах " є те , що все чим би не займалася людина, чи то фізична праця чи моделювання високотехнологічних космічних станцій , все потребує якісного навчання аби досягти результату . Тому тема інтерактивної освіти є як ніколи доцільною .

Я хотів би почати з визначення інтерактивної освіти , для того щоб всі ми мали уявлення про що йдеться . Термін інтерактивний прийшов до нас з англійської і має значення "взаємодіючий" . Існують різні підходи до визначення інтерактивного навчання . Але головне що ми повинні знати що інтерактивна освіта - це перш за все діалогове навчання , у ході якого здійснюється взаємодія викладача і студента , або студента з студентом чи студента з комп'ютером .

На сьогодні значна увага приділяється методам інтерактивного навчання із застосуванням комп'ютерних програм, що реалізують практичний підхід до навчання. Засобами реалізації такого підходу слугують комплекси програмно-апаратних засобів (комп'ютер, мультимедійний проектор, сенсорна дошка, Веб-камера, графічний планшет тощо), за допомогою яких здійснюється навчально-пізнавально діяльність студентів.

Яскравим прикладом запровадження інтерактивної освіти зарубіжних країн слугує електронний підручник. Одними із перших, у 2009 р., експеримент заміни паперових підручників електронними провели науковці в школах Каліфорнії. Причина, по якій була ініційована дана програма - економія бюджетних коштів за рахунок скорочення витрат на виготовлення паперових тиражів : одним файлом, розміщеним у мережі Інтернет, могли скористатися всі учні штату США.

Уряд Південної Кореї планує витратити більше \$ 2 млрд. на розробку, закупівлю та впровадження цифрових підручників для нац. системи освіти. Унікальним є те, що вперше проект переходу на електронні носії торкнеться систему цілої країни.

Що стосується методів викладання, ми хотіли би виділити один метод неформальної європейської освіти який має назву "Оксфордські дебати". Суть "Оксфордські дебати" - це ігровий метод публічного дискутування у групах. Їх мета полягає у формуванні вмінь і навичок роботи у групах, розвитку інтелектуальної культури, лідерських якостей, толерантності та взаємоповаги. Учасники поділяються на дві групи "пропозиції" та "опозиції" котрі налічують по чотири особи в кожній. Останні добирають по три аргументи за та підаргументи для її захисту. Методикою чітко прописані рольові позиції груп дебатів, головуєчого секретаря, асистентів та учасників слухання. Роль аудиторії полягає у тому щоб оцінити обґрунтованість висловлених аргументів та емоційної переконливості дебатів.

Результатом цього методу являється формування активної позиції, розвиток риторичних умінь і навичок майбутніх лідерів, популяризація дебатних практик серед молоді.

Що стосується інтерактивної освіти, ми повинні розуміти, що ефективне навчання не буде можливим без таких базисних критеріїв :

1. Пізнавальний - що уособлює собою рівень пізнавальної активності учасників навчального процесу.
2. Мотиваційний - визначає інтерес та зацікавленість до нової інформації.
3. Інформативний - визначає наскільки навчання сприяє осмисленню нової інформації, та можливість співвіднесення нової інформації з уже відомою.
4. Співпраця - визначає рівень психологічної комфортності, демократичності, партнерства в процесі навчання, зокрема у системі "викладач учень".

Із усього вище викладеного ми повинні розуміти одне: все що ми робимо можна зробити краще . Вдосконаленню не має меж. Це стосується і освіти. Але ми не повинні зупинятися на досягнутому, адже кожен здавалося непомітний, схожий на безглуздя крок до вдосконалення, може стати чимось великим не схожим на створене раніше, абсолютно оригінальним і ніким не випробуваним рішенням. Ми

повинні чітко розуміти що основним рушієм прогресу є ми з вами. І для вдосконалення нашої системи освіти не обов'язково мати високе матеріально-технічне, або програмно-апаратне забезпечення, вистачить всього лиш якісно співпрацювати всім суб'єктам навчального процесу. І цього буде досить задля досягнення і втілення наших амбітних цілей у життя.

Список використаних джерел:

1. Вербицький А. . Активные методы обучения в высшей школе: контекстный подход. М., 1989.-127с.

2. Інтернет -джерело : http://www.neparsja.com/?page_id=571.